

Miesiąc trwała bitwa o Barcelonę Rozbito 27 brygad czerwonych Terror komunistów w Barcelonie

RYM, 30. 1. Agencja Stefani donosi: Gen. Gambara nadesłał Mussoliniemu raport co do udziału korpusu wojsk ochotniczych w bitwie, jaka toczyła się ostatnio w Katalonii. Raport zaznacza iż bitwa rozpoczęła się 23 grudnia 1938 r. zakończyła się dopiero w nocy 27 stycznia, kiedy straż przednie korpusu wojsk ochotniczych złożone z dywizji Littorio całkowicie włoskiej i trzech mieszanych dywizji, okrążyły Barcelonę od strony północnej, zajmując Badalonę i izolując Barcelonę od pozostałej armii i odcinając ją od Francji.

Okrażenie Barcelony pozwoliło korpusowi wojsk marokańskich i nawarskich wkroczyć do miasta, do którego weszła jednocześnie kolumna legionistów.

SPARALIZOWANA OBRONA

Raport stwierdza, iż w początkach ofensywy korpus wojsk ochotniczych zdołał w ciągu 8 dni przeciąć drogę Lerira — Tarragona, uderemnił i sparaliżował cały plan obrony nieprzyjaciela bardzo odważnym manewrem, polegającym na szybkich i gwałtownych bezustannych atakach w centrum, pozostawiając odkryte flanki. W bitwie katalońskiej zwyciężył żręczny manewr.

16500 JEŃCÓW

Do niewoli wzięto 16.500 jeńców, 5 baterii armat i wielką ilość innej broni.

Korpus wojsk ochotniczych zu-

żył przeszło 400 pocisków armatnich, posuwając się naprzód o 258 km., w trudnym terenie, spustoszonego przez nieprzyjaciela. Korpus rozbił 27 brygad czerwonych, co stanowi połowę rezerw. Podczas zwycięskiej ofensywy, uwolniono 151 wiosek i 6 miast, nie licząc Barcelony i Tarragony.

STRATY

Straty legionistów były następujące: Zabitych 70 oficerów. W tej liczbie 39 Włochów. Rannych 350 oficerów, z czego 200 Włochów. Poległo 620 legionistów, z czego 316 Włochów. Rannych jest 4000 legionistów, z czego prawie 2000 Włochów.

KRWAWY TEROR KOMUNY

Po zajęciu Barcelony stwierdzono w całej pełni jak krwawy był terror czerwonych dyktatorów. Obecnie władze narodowe zdołały ustalić, że na czele „czerezwiczajki” w Barcelonie stali Rosjanie, przysłani specjalnie jako znawcy „spraw śledczych” z Z. S. R. R. Zubirow i Walter. Jako stałą metodę stosowali oni zmuszanie więźniów do polykania rozpalonych do czerwoności stalowych kul, co wywoływało straszne bóle. W kilku pawilonach „czerezwiczajki” w Barcelonie podłoga była zrobiona z blachy, tak rozdartej, że kaleczyła stopy. Przy tym więźniów do tych cel wpuszczano tylko bosą.

WIEZIENIE NA STATKU

Obawiając się odebrania Barce-

lony, czerwoni trzymali więźniów na statkach.

W porcie czerezwiczajka barcelońska rozporządzała trzema statkami więziennymi, na których na skutek straszliwych warunków sanitarnych grasowały epidemie chorób, których nie można bliżej opisać. Szereg cel urządzono w łodziach.

Czerezwiczajka barcelońska składała się z 100 oprawców, którzy

pobierali uposażenie po 12 tysięcy pesetów miesięcznie i byli opłacani przez ambasadora sowieckiego. Ogólna liczba morderstw popełnionych przez czerezwiczajkę w Barcelonie oblicza się ze strony narodowej Hiszpanii na 60 tysięcy.

Wiadomości o terrorze czerwonych wywoływały olbrzymie oburzenie w całej Hiszpanii. Są one jeszcze jednym dowodem wpływów ZSRR w czerwonej Hiszpanii.

Ożywiona działalność partyzantów chińskich Sztab japoński wycięty w pień Nieudany desant pod Pakhoi

SZANGHAI, 30. 1. Jak donosi komunikat chiński, Japończycy po zajęciu wysp Weidżów przygotowali tam bazę operacyjną dla działań na wybrzeżu.

Znaczny desant japoński, przewieziony na kilku transportowcach, usiłował lądować w rejonie na południe od Pakhoi. Jednak zawiadomione o rozpoczęciu lądowania oddziały chińskie przybyły na miejsce i po krótkiej walce zmusiły Japończyków do powrotu na statki.

Na północ Kantonu, Chińczycy przeprowadzili przeciwnatarcie na skutek którego przyszło do zaciętych walk w okolicy m. Huat-sian. Miasto to po raz trzeci z kolei przeszło w ręce chińskie.

SZANGHAI, 30. 1. Komunikat

chiński donosi, że podczas gdy w walkach oddziałów regularnych można zanotować pewne odprężenie, działalność partyzantów wzmacnia się coraz bardziej, zwłaszcza na centralnym froncie.

Japończycy wysyłają całe pułki do walki z partyzantami w okolicy Nankinu i Hangchow.

Po napadzie partyzantów na m. Pinku, w prow. Dżiekian, gdzie

został zaskoczony i wycięty w pień jeden ze sztabów japońskich dokonano kilku ekspedycji karnych, co jednak wywołało dalsze natężenie ruchu partyzanckiego.

Ruch na kolei Szanghaj — Hangchow odbywa się pod ochroną pociągów pancernych; ostatnio partyzanci dokonali nawet napadu na przedmieścia Szanghaju.

Zmiany w przepisach dewizowych Nie wolno wywozić złota nawet w stanie przerobionym

W Dzienniku Ustaw z d. 30 I m. ukazało się rozporządzenie ministra skarbu z dnia 24 lipca 1936 roku o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi. Rozporządzenie to ukazało się w związku ze zmianą

dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr. 86 z 1938 r. poz. 584).

Zmiany najważniejsze są następujące:

Wprowadzono zmiany porządku we w sprawie uprawnień banków dewizowych i agentów dewizowych w zakresie skupu i odprowadzania zagranicznych środków płatniczych i złota.

Obniżona została norma wywozu przy wyjazdach zagranicę do 100 zł. na osobę (dotychczas norma wynosiła 200 zł.) oraz w ruchu granicznym do 5 zł. dziennie (dotychczas 10 zł.). Normy te zostały wprowadzone koniecznością zmniejszenia wyjazdów, przede wszystkim turystycznych.

Wprowadzono również zakaz wysyłania zagranicę złota w stanie przerobionym, platynę w postaci zarówno przerobionej jak i nieprzerobionej, kamieni szlachetnych i innych klejnotów.

Przepisy odnośnie odprowadzania waluty eksportowej zostały ściśle sprecyzowane.

Wreszcie w celu zapobieżenia tworzenia zagranicą awiorów (w związku z niedawno ogłoszonym rozporządzeniem ministra skarbu w sprawie zgłoszenia i zaofiarowania do skupu mienia, posiadanego zagranicą z dn. 7 listopada 1938 r.) Dz. U. R. P. Nr. 86 poz. 588) — obecne przepisy żądają niezwłocznego odprowadzenia do Banku Polskiego zagranicznych środków płatniczych otrzymywanych na zaspokojenie całkowite lub częściowe należności od zagranicy z wszelkich tytułów, a więc np. z tytułu usług, odszkodowań, umów o ubezpieczenie rent i emerytur, opłat licencyjnych i praw autorskich, udzielonych pożyczek, dochodów z przedsięwzięć, nieruchomości, z praw rzeczowych na nieruchomościach, z kapitałów i t. p.

J. W.

Nadal chmurno i mglisto Miejscami opady śnieżne

W poniedziałek rano było w Polsce pochmurno i mglisto przy słabych wiatrach z kierunków zmiennych lub ciższych.

Na Wilenszczyźnie i Polesiu padał miejscami śnieg. Temperatura o godz. 7 wynosiła od zera stopni na wybrzeżu i w środku kraju do minus 5 stopni w Wołyniu. Na szczytach górskich notowano od minus 11 do minus 13.

W ciągu doby ubiegłej w wielu miejscach na wschodzie i południu kraju padał słaby śnieg. Grubość warstwy śniegu w górach wynosiła: 17 cm. w Wiśle, 18 w Zwardoniu, 10 w Rabce, 13 w Zakopanem, 15 na Hali Kasprowej, 21 na Hali Chochołowskiej, 32 przy Morskim Oku, 57 na Kasprowym Wierchu, 8 w Kryńcu, 10 w Iwoniczu, 5 w Wroclawie, 20 na Pop. Iwanie.

W Warszawie o godz. 11 padał drobny śnieg przy całkowitym zachmurzeniu nieba i lekkiej mgie oraz umiarkowanym wietrze zachodnim. Temperatura zero stopni.

Przewidywany przebieg pogody w dniu 31 bm.: chmurno, miejscami

śnieg, zwłaszcza w dzielnicach północnych. Na Wilenszczyźnie i w górach umiarkowany. Poza tym lekki mróz. Rano mglisto.

GRYPA?

TABLETKI
ASPIRIN

PAMIETAJ O BEZROBOTNYCH NARODOWCACH

Katastrofa samolotowa w Texas

SANDERSON, 30. 1. Z niewyjaśnionych dotychczas przyczyn zapałił się w powietrzu i runął na ziemię samolot prywatny, na pokładzie którego znajdowały się trzy osoby, które przeprowadzały lot dla przyjemności.

Wszystkie trzy osoby poniosły śmierć na miejscu. Samolot rozbił się 17 mil na zachód od Sanderson.

W czasie debaty nad budżetem Ministerstwa Oświaty i Komisji Budżetowej Sejnu zarówno ze strony ministra W. R. i O. P. prof. Świętosławskiego jak i referenta p. Stahla padło pod adresem młodzieży szereg ostrych zarzutów.

Mówiono o partyjnym wyzyskiwaniu organizacji ideowych, o szerzeniu antagonizmów narodowościowych, o zniekształceniu i złym zrozumieniu prądów nacjonalistycznych, zarzucono wreszcie młodzieży bierność i padło — nierzadko już rzucane przez sennację — oskarżenie o anarchię a nawet jak powiedział p. Minister „zewierzgocenie”.

Gdybyśmy tak chcieli odtworzyć sobie w myślach obraz dzisiejszej społeczności młodzieży akademickiej i szkolnej (jej też nie oszczędzono zarzutów) na podstawie słów pp. Ministra i Referenta, którzy się uznali za oskarżycieli młodzieży, wówczas otrzymalibyśmy potworny koszmarny obraz anarchy, słów, ideowych wykołheń, zezwierzęconych rządzących akademików — a

pełnym posłusznym i potulnym spełnieniem rozkazów tej grupki — u-zurpatorów władzy na terenie akademickim.

A przecież minister sam za znaczący, że młodzież to przyszłość narodu. Jakiż więc czeka nas los? Czy naprawdę jest tak tragicznie? Co będzie gdy ci, przeklinani dziś, obejmą z konieczności poprosu chronologicznej rządu w Polsce?

Już sam fakt, że Minister, który powinien być przeciwnikiem obrotu młodzieży, staje jak oskarżyciel, że prowadzi politykę nie współpracy lecz walki z młodzieżą ludzi poważne zastrzeżenia. Bo przecież młodzież polska wykazała niejednokrotnie, że nie jest antypaństwowa. Współpraca z wojskiem, Legia Akademicka, obozy na Kresach Wschodnich, prace w organizacjach akademickich, prace w Macieży Szkolnej, T. C. L. czy T. S. L., a choćby ostatnio współpraca ze Związkiem Oficerów Rezerwy to wszystko dowody, że młodzież chce i umie pracować pożytecznie, że nie ulega jakimś wpływom anarchizmu, nie uznającego

wogóle władzy. A jednak Minister Oświaty i Młodzieży nie mogą znaleźć wspólnego języka, minister prowadzi politykę przeciw młodzieży.

Gdzie tkwi istota tego głosnego sporu? Młodzież akademicka zawsze stanowiła awangardę nowych prądów i przemian w społeczeństwie. Jeżeli tak nie jest, jeżeli młodzież broni tylko starych firm lub biernie czeka na rozwój wypadków stanowiący to groźne memento dla narodu, oznacza to załamanie ideałów, wyczerpanie twórczości narodu.

Dzięki Bogu naród polski jest zdrowy. To też polska młodzież akademicka walczy o realizację nowych prądów w Polsce. — Dość ma liberalizmu, kapitalizmu, materializmu, dość wpływów żydowskich, — młodzież chce na prawdę narodowych rządów z ducha i formy, chce żeby naród polski był gospodarzem w Polsce, żeby zamiast kapitalizmu panowała sprawiedliwość społeczna.

Ale młodzież polska napotyka na swej drodze tamy. Nic więc dziwnego, że fala spię-

trzyła się, uderzyła na tamy. Byłoby źle z naszą żywotnością i przeżyciem narodową, gdyby młodzież ustępowała przed przeszkodami.

Dość jest w Polsce sił wrogich naszemu rozwojowi i nieraz stawiają one tamy przed nowymi prądami. Ale usunąć te przeszkody muszą młodzi. Rzeczą kierowników polityki jest nie stawianie tam, lecz skierowanie młodych sił w odpowiednie łóżysko.

Niestety w Polsce stają przed młodzieżą tamy, których budowniczymi powinni należeć do przyjaciół i współpracowników młodzieży. Młodzież chce rozwiązać kwestię żydowską na uczelniach — stają tamy, młodzież chce reformy studiów — tamy. Czemu więc ci budowniczym tam dziwią się, że młodzież burzy się i usunąć chce przeszkody ze swej drogi?

Nie wątpimy, że jeśliby nie stawiono zapor przed prądem młodzieży, wówczas siła młodego pokolenia służyłaby nie na burzenie przeszkód — ale na budowę nowego ładu w Polsce.

STYCZEN

SŁONCE

Wschód Zachód
7—20 16—20

KSIĘŻYC

Wschód Zachód
12—8 3—32Dł. dnia Przybyło
9—0 1—16

31

WTOREK

Dziś św. Piotra Nalasko

Jutro św. Ignacego

TEATR WIELKI: Dziś w poniedziałek po raz 31-y „Faust” z „Nocą Walpurgii”. Jutro we wtorek: „Eugeniusz Oniegin” z G. Dubrowskim.

TEATR NARODOWY: O g. 8-ej „Grube Ryby” Bałuckiego.

TEATR NOWY: O godz. 8-ej „Żywy kadunek”.

TEATR POLSKI: „Maskarada” Iwa skiewicza z Andryczówną i Smosarską.

TEATR MAŁY: „Temperamenty” Cwojdzkiego.

TEATR LETNI: „Madame Sans Gêne” w reżyserii Niewiarowicza z Eichlerówną i Junoszą-Stępowskim na czele.

TEATR ATENEUM: „Dziewczyna z lasu” J. Szaniawskiego w reżyserii St. Perzanowskiej.

TEATR MALICKIEJ (Karowa 18): „Popręta człowieka” z Piaskowską i Sawanem.

TEATR MALICKIEJ (Marszałkowska 8): „Pani Bovary” z Malicką w roli tytułowej.

TEATR KAMERALNY: „Dom wariatów” w reż. E. Chaberskiego.

TEATR 8.15: „Roxi i jej drużyna” z Łodą Halamą i Rakowieckim.

TEATR MAŁE QUI PRO QUO: Rewia „Wielka Czwórka” z Dymszą i Olszą na czele o godz. 7.30 i 10 wiecz.

REDUTA: O godz. 8.10 w „Uciekli mi przepióreczka” — Żeromskiego pod kierownictwem Ostery. Pokazy szkolne w sali Wielkiej Rewii.

ROSYJSKIE STUDIO DRAM.: Premiera „Mostu” Siergiejewa.

CYRK: Dziś i codziennie 4 pop. i 8.30 w. epokowe widowisko: „Białe złoto” wodna pantomina „Cyrek pod wodą” w nowej inscenizacji.

Adolf Dymśa, Tadeusz Olsza, Helena Grossówna, Andrzej Bogucki, Halina Kamińska, Ws. Orłow, Irma Kozłowska, Zofia Sykulska zapraszają na dzisiejsze przedstawienie rewii

WIELKA CZWÓRKA
do „MAŁEGO QUI PRO QUO”

KINA CHRZESCIJANSKIE

Informacje o filmach dozwolonych dla młodzieży tel. 7.11-25.

HOLLYWOOD: „W szponach Monte Carlo” i rewia.

ITALIA: „Tygrys z Esznaparu” i „Indyjski Grobowiec”.

KINO PARAFII SW. ANDRZEJA: „Czarny Korsarz”.

KINO PARAFII SW. AUGUSTYNA: „Panienka z Posterestante”.

JURATA: „Życie ulicy” i „Królowski wieniec”.

KOMETA: „Prawo do szczęścia”.

Na scenie rewia.

MARS: „Przygody Robin Hooda”.

MIEJSKIE: „Złotowłosa”.

PRAGA: „Porzucona” i rewia.

PRASKIE OKO: „Marko Polo” i uodarki.

ROMA: „Student z Oxfordu”.

SOKÓŁ: „Tyran” i „5 milionów szuka spadkobiercy”.

STUDIO: „Serce moje należy do ciebie”.

ŚWIAT: „Taniec szczęścia”.

Jedziemy na F. I. S.

Trzy pociągi wycieczkowe

W piątek z Narciarskimi Mistrzostwami Świata F. I. S. w Zakopanem, Warsz. Delegatura LPT organizuje trzy pociągi wycieczkowe z Warszawy do Zakopanego w dniach 9, 13 i 17 lutego r. b., które przejdą według analogicznego rozkładu jazdy:

Odejdzie ze st. Warszawa Gdańska w dniach 9, 13 i 17 II. o godz. 19.45. Przyjdzie do st. Zakopane w dniach 10, 14 i 18 II. o godz. 7.37.

Odejdzie ze st. Zakopane w dniach 12, 16 i 20 II. o godz. 20.04.

Przyjdzie do st. Warszawa Gdańska w dniach 13, 17 i 21 II. o godz. 8.13. Karty kontrolne na poszczególne

Imponujące Zebranie Związku Lekarzy Okręgu Warszawskiego

W niedzielę, dnia 29 bm. odbyło się doroczne Walne Zebranie Zw. Lekarzy. Zebranie to po raz pierwszy w gronie czysto polskim wykazało olbrzymią prężność organizacyjną Związku oraz całkowitą konsolidację polskiego stanu lekarskiego.

W sali domu Katolickiego przy przy ul. Nowogrodzkiej o godz. 11-ej stawili się 753 członków Związku. Liczba ta jest nie słychana i niespotykana dotychczas na terenie Warszawy.

Zebranie rozpoczęło się od wyboru przewodniczącego p. dr. Falkowskiego, prezesa sekcji unarodowienia przemysłu i handlu farmaceutycznego Związku, zastępcę działacza Związku Lekarzy Państwa Polskiego i członka honorowego tegoż Związku. Do prezydium zostali zaproszeni: wiceprezes zarządu głównego dr. Henryk Lebrun, p. dr. pik. Łada, p. dr. Łaski, p. dr. Hagmajer oraz p. dr. Orłowski.

Sprawozdanie z prac ustępującego zarządu złożył p. dr. Roman Sobański, który wykazał imponujący rozwój oddziału warszawskiego, który po usunięciu ze Związku żydów, mimo to powiększył się liczebnie w dwójnasób, dochodząc do imponującej liczby 1.025 członków. Równoległe z rozwojem ilościowym, idzie rozwój agend Związku, który obecnie jest najliczniejszą i najpotężniejszą organizacją lekarską w Polsce.

Sprawozdanie prezesa dr. Sobańskiego było często przerywane spontanicznymi oklaskami, wykazującymi całkowite zaufanie świata lekarskiego i aprobatę dotychczasowej linii politycznej działalności Związku.

Następnie sprawozdanie szczegółowe z uwzględnieniem statystyki złożył sekretarz oddziału p.

dr. Janusz Miłaszewski.

Po sprawozdaniu Komisji Rewizyjnej, złożonego przez p. przewodniczącego komisji p. doc. dr. Jana Mosakowskiego oraz skarbnika p. dr. Górskiego, zebranie przystąpiło do dyskusji nad sprawozdaniem Zarządu.

W dyskusji zabierał głos wiceprezes Zarządu głównego dr. Henryk Lebrun, który omawiając rozwój oddziału warszawskiego, wskazywał głęboko przemysłowe drogi dalszych prac przyszłego zarządu.

Następnie głos zabrał p. dr. Włodzimierz Sylwestrowicz, który w mocnych słowach przedstawił zebraniem olbrzymi dorobek na terenie świata lekarskiego, który powstał na skutek tego, że świat lekarski przeprowadził paragraf aryjski, który to moment był decydującym dla całkowitej i rzeczywistej konsolidacji świata lekarskiego Warszawy, konsolidacji, w której ideały pracy dla dobra Narodu, całkowicie zniwelowowały wszelkie różnice polityczne.

Piękne przemówienie wygłosił redaktor „Życia lekarskiego” p. dr. Rodziewicz, który w kunsztownie ułożonej formie z prawdziwym talentem retorycznym przedstawił zadania i cele odrodzonego świata lekarskiego.

Po dyskusji udzielono ustępującemu zarządowi przez aklamację absolutorium z podziękowaniem, oraz przystąpiono do wyboru nowych władz.

Jednomyślnie wybory wyłoniły listę zarządu zaproponowaną przez ustępującą władzę.

W wolnych wnioskach uchwalono zwrócić się do Kalnego Zjazdu Związku z wnioskiem o nadanie członkostwa honorowego p. dziekanom wydziałów lekarskich w Poznaniu i Krakowie, pp. Pro-

fesorom dr. dr.: Stefanowi Dąbrowskiemu, oraz Emilowi Godlewskiemu za to, że swymi zarządzeniami zrealizowali na swoich odcinkach hasła Związku odzyskania świata lekarskiego przez wprowadzenie na wydziałach numerus clausus.

Powysze wnioski, złożone przez p. dr. Sylwestrowicza, przyjęte zostały z prawdziwym, niekłamnym entuzjazmem przez zebranych na sali przez aklamację.

Po wyczerpaniu porządku dnia tego o godz. 15-ej zebranie zostało zamknięte.

Kult Światowida i Kupały Ruch neopogański w Polsce kierowany przez masonerię

W ostatnich czasach opinia publiczna z krótkich komunikatów dowiedziała się o istnieniu pewnych grup, które postawiły sobie za cel obok hasła rasistowskich szerzenie idei neopogańskich, kultu bożków i obchodów prasłowiańskich. Do jednej z tych grup należy zespół t. zw. „Zadrugi”, wydający miesięcznik pod tą nazwą, który od ataków na chrześcijaństwo przeszedł ostatnio do formalnych bluźnierstw przeciwko dogmatom wiary Chrystusowej.

Zbliżoną do „Zadrugi” ale bardziej umiarkowaną jest grupa „Kraka”, odbywająca swe zebrania w Warszawie w mieszkaniu pani R. Inna znowu grupa neopogańska w swym radykalizmie dochodząc do komunizmu, składa się przeważnie z radykalnych działaczy ludowych i t. zw. „Frontu demokratycznego”.

Grupy neopogańskie na ogół są nieliczne, gdyż hasła ich nie napotyka na podatny grunt w Polsce. Ostatnio grupa „Zadrugi” próbowała połączyć się z radykalną grupą chłopską neopogan, ale pertraktacje nie doprowadziły do pozytywnego rezultatu. Urządzenie szeregu obchodów

W niedzielę, dnia 29 b. m. odbyło się we własnym lokalu przy ul. Oboźnej 7, inauguracyjne zebranie i poświęcenie lokalu Klubu Dyskusyjnego im. Jana Ludwika Popławskiego.

Poświęcenia lokalu dokonał ks. Świecki.

Zebranie zajął przewodniczący Klubu p. Prot. Muśnicki, który w swym przemówieniu uzasadnił, dlaczego Klub obrał sobie za patrona ś. p. Jana Ludwika Popławskiego, oraz sprecyzował cel, dla którego Klub Dyskusyjny został założony.

Celem tym jest pogłębianie i krzewienie wiadomości z zakresu nauk społecznych, ze specjalnym uwzględnieniem badań nad położeniem i potrzebami warstwy robotniczej w Polsce.

Następnie dłuższe przemówienie na temat najbliższych prac i zamierzeń Klubu wygłosił p. Wiktor Martini.

Po przemówieniach Redaktor Naczelny ABC p. Jan Korolec złożył w imieniu wydawnictwa nowopowstałej placówce serdeczne życzenia jak najpomyślniejszego rozwoju i owocnych prac.

przed świętami Bożego Narodzenia przez grupy neopogańskie ku czci bożka Światowida, połączone z „obiata” i tańcami Kupały, wywołały w społeczeństwie wesołość i ośmieszyły neopogan.

Badając genezę ruchu neopogańskiego w Polsce, pierwsze jego ślady spotykamy w latach 1935 i 1936 na łamach bezbożniczego „Wolnomyśliciela”, zamkniętego przez władze państwowe. W piśmie tym po raz pierwszy ukazały się artykuły nawołujące do zerwania z chrześcijaństwem i do nawrotu do wierzeń starosłowiańskich. Artykuły te wychodziły z pod pióra radykalnych działaczy ludowych. Od osób kompetentnych otrzymujemy wiadomości, że ruchem neopogańskim w Polsce zainteresowały się żywo koła masonerie i wybitni działacze t. zw. „Frontu Demokratycznego”. Masoneria ze względu na taktyczne dokonywała obecnie przegrupowania, pragnąc w swe ręce zagarnąć kierownictwo ruchem neopogańskim, przybierając maskę rasistowskiego krajowego nacjonalizmu.

Posługując się owym pseudo-nacjonalizmem, koła masonerie liczą na to, że wobec popularności hasła narodowych będą miały ułatwione zadanie dalszej walki z chrześcijaństwem i obrony „lacyzmu”. Koła masonerie liczą też na to, że przez rozpętanie walki z chrześcijaństwem osłabią i skompromitują zdrowe tendencje narodowe naszego społeczeństwa.

Na listach członków grup neopogańskich uderza spora liczba dawnych członków i wychowanków Związku Polskiej Młodzieży

Demokratycznej, b. Legionu Młodych, ultra radykalnych działaczy „Wici” i socjalistycznego „TU Ra”. Wiadomo w jakiej atmosferze i pod jakimi wpływami wychowywali się ci pionierzy neopogaństwa w Polsce, do niedawna jeszcze zeloci „Frontu Demokratycznego”.

Jak się dowiadujemy, z tej strony czynione są usiłowania pozyskania i wciągnięcia do akcji neopogańskiej również kół wojskowych, jak dotąd jednak bezskutecznie i nie mające szans powodzenia.

Rzecz oczywista, wśród neopogan nie wszyscy zdają sobie sprawę z prawdziwych celów, którym mają służyć. Poważna część członków grup neopogańskich składa się z ludzi naiwnych i obłudnych, a również snobów, dla których każde nowinkarstwo jest pociągające.

Ruch neopogański jest dziś niepoważny, niegroźny, a raczej śmieszny, ale jest szkodliwy i stanowi doskonały przykład perfidnych metod stosowanych przez masonerię.

Wizytacje pasterskie w szkołach lubelskich

(jk) J. E. ks. Biskup Sufragan Goral rozpoczął wizytację szkół średnich w Lublinie.

W ub. sobotę ks. Biskup w towarzystwie kuratora Lubelskiego Okręgu Szkolnego oraz w asyście duchowieństwa wizytował gimn. im. Stanisława Staszica.

Polska jolka „Zjawia 3” przybyła do Suez

SUEZ, 30. 1. Do Suez przybył na jolce „Zjawia 3” harcerz polski Władysław Wagner, który już siódmy rok podróżuje po świecie.

Przeprawa przez Morze Czerwone było uciążliwa ze względu na przeciwny wiatr i obfite rafy, to też trwała ona 23 dni, zamiast normalnych 16 dni. Na wodach egipskich

„Zjawia 3” pozostanie 2 — 3 tygodni, aby dokonać paru drobnych zrzęta napraw, poczynić ruszy do Anglii. Do Gdyni zaś zawinie prawdopodobnie gdzieś około lipca.

Wagner ma z sobą na pokładzie dwóch harcerzy australijskich, którzy wiezie z Australii.

Lublin w walce o odzyskanie handlu straganiarskiego

(JK) Towarzystwo Oświaty Za-wodowej w Lublinie przy pomocy finansowej Funduszu Pracy zorganizowało straganiarskie kursy handlowe. Pierwszy kurs odbył się w maju i w czerwcu ub. roku, drugi zakończony zostanie w dniu 5 lutego br. Program kursu obejmuje zajęcia praktyczne na straganach Towarzystwa dla absolwentów pierwszego kursu oraz naukę teoretyczną z następujących przedmiotów: organizacja i technika handlu, księgowość, nauka o bywaleństwie, towaroznawstwo, korespondencja handlowa, arytmetyka handlowa i higiena w łącznej ilości 150 godzin. Wykłady odbywają się w gmachu gimnazjum i liceum handl. Zgromadzenia Kupców im. Vetterów i przy wspólnych profesorów tegoż zakładu. Nauka jest bezpłatna. Kandydaci płacają tylko 3 zł. wpisowego.

Zamiejscowi otrzymują pomieszczenie wraz z wyżywieniem w bursach. T-wo za opłatę pobiera 20 zł. miesięcznie i w bursie szkolnej krawieckiej im. św. Kazimierza za opłatę 30 zł. miesięcznie.

Podkreślić należy, iż towary do obrotów na straganach są zakupowane wyłącznie w hurtowniach chrześcijańskich.

Dwunastoletnia matka

CHICAGO, 30. 1. W szpitalu tutejszym 12-letnia Jenny Renel urodziła dziecko. Zarówno matka, jak i dziecko czują się doskonale.

Teatr „Małe Qui pro Quo”

Tylko jeszcze do czwartku włącznie grana będzie pełna humoru i satyry rewia p. t.

„WIELKA CZWÓRKA”

W piątek wobec generalnej próby teatr nieczynny. W sobotę dnia 4 lutego premiera wielce sensacyjnej rewii p. t.

„POD PARASOLEM”

w której wystąpi CHÓR DANA.

50 gr. za 12 godzin pracy

Nędza polskich chałupników

Niesłychany wyzysk żydowskich kapitalistów

W Nowym Mieście (pow. Płońsk) istnieje duża ilość żydowskich przedsiębiorstw produkujących guziki niciane, które znajdują tu doskonały popyt.

Przedsiębiorstwa te oparte o pracę polskiego chałupnika zorganizowane są na bardzo wygodnych dla nakładcy zasadach.

Całą trudniejszą i mniej popła-

tną robotę jak wycinanie obrączek, nawijanie nici, naszywanie guzików na kartki wykonuje robotnik polski zarabiając przeciętnie w ciągu około 12 godzin pracy zaledwie 50 gr.! Robotą tą trudnią się całe rodziny chałupników. Pracują w jak najstraszniejszych warunkach. Pozbawieni są opieki lekarskiej. Należy zaznaczyć, że właściciele przedsiębiorstw solidarnie rejestrują w Ubezpieczalni Społecznej tylko pracowników żydów. Wskutek nie dożywienia i potwornych wprost warunków mieszkaniowych, często pracownicy zapadają na zdrowiu, nabawiając się ciężkiej gruźlicy. Wtedy nie już nie może ich uratować od kompletnej ruiny.

Wyzysk ze strony nakładców dochodzi już do ostatnich granic. Nie dość na tym, że wynagrodzenie chałupników jest niesłychanie niskie, ale rzadko w ogóle dostają do rąk swoje własne ciężko zarobione pieniądze.

Żydzi stale odmawiają wypłaty, twierdząc, że nie mają gotówki, zamian za to dają kartki do żydowskich sklepów w których Polacy mogą otrzymać potrzebne towary.

Tym sposobem kapitał stale pozostaje w rękach żydowskich i nie przechodzi w „niepowołane” ręce.

W ten sposób polski chałupnik doprowadzony już i tak do ostatecznej nędzy, całkowicie pozostaje we władzy żyda — nakładcy.

Stan ten musi być jaknajrychlej zmieniony. Sprawą powyższą winny zająć się władze.

Straszna śmierć pod rozpalonym żużlem

W hucie trzynieckiej wydarzył się wypadek, którego ofiarą padł 40-letni robotnik tej huty Jan Łabaj, zamieszkały w Bystrzycy.

Na skutek jego nieostrożności wysypały się z pieca wielkie ilo-

ści rozpalonego żwiru, zasypując nieszczęsnego robotnika.

Łabaj doznał tak ciężkich poparzeń, że zakończył życie w kilka chwil po wypadku, wśród strasznych męczarni.

Nieuchwytni bandyci grasują w Lubelszczyźnie

(jk) W kolonii Janów — Zachodni (pow. tomaszowski) do mieszkania 77-letniego Jana Leśniewskiego wdarło się trzech bandytów, którzy sterylizowali domowników, po czym zrabowali,

przechowaną w domu gotówkę. Podobny napad miał miejsce we wsi Augustówka (pow. garwoliński). Do mieszkania niejakiego Stanisława Stępnickiego dostali się przez okno trzech ujeźnionych sprawcy, którzy sterylizowali obecnych w mieszkaniu i również zrabowali pieniądze. Następnie bandyci zbiegli, strzelając na postrach.

I wreszcie trzeci zuchwały napad bandycki miał miejsce na szosie lubelskiej pod wsią Turka (pow. lubelski).

Na powracającego z Lublina gospodarza Stanisława Grzegorzczaka napadło dwóch bandytów, uzbrojonych w rewolwery. Bandyci kazali wydać sobie pieniądze, które napadnięty w obawie o życie wydał bez protestu.

We wszystkich trzech wypadkach za zuchwałymi bandytami policja wszczęła pościg.

Stefan C. polski

Organizacja handlu zbożem

pierwszym etapem rozwiązania problemu zbożowego

Uregulowanie całości zagadnień związanych z produkcją zbożową w Polsce jest sprawą ogromnej wagi, bez uprzedniego bowiem ich rozwiązania nie jesteśmy w stanie przeprowadzić przebudowy gospodarczej i społecznej naszego rolnictwa, nie mamy możliwości dokonać tak zasadniczego dla przyszłości naszego kraju zadania, jak uaktywnienia wsi polskiej, zarówno pod względem wydajności pracy i produkcji, jak pozytywnego stosunku do zagadnień narodowych i państwowych i to narównie chłopa, jak ziemianina, inteligenta, czy analfabety.

ZBOŻE — PODSTAWA ROLNICTWA

Produkcja 4 podstawowych zbóż: pszenicy, żyta, jęczmienia i owsa jest podstawą naszego rolnictwa, a poziom cen tych zbóż jest zasadniczym regulatorem dla cen wszystkich pozostałych produktów rolnych — roślinnych, hodowlanych i surowców rolniczych. Nawet po przeprowadzeniu projektowanej gruntownej przebudowy naszej produkcji rolnej w kierunku utracenia przez nią jej dzisiejszego jednostronnego charakteru zbożowego i wydatnego powiększenia w pierwszym rzędzie produkcji surowców rolniczych — lnu, konopi, rzepaku, tytoniu, buraków cukrowych oraz hodowli zwierzęcej, w produkcji naszego rolnictwa będą zboża w dalszym ciągu odgrywały dominującą rolę, głównie ze względu na swój charakter — podstawy wyżywienia ludności.

I dlatego bez względu na konieczność daleko idącego uaktywnienia działań produkcji rolniczej najbardziej dzisiaj zaniebawianych i włożenie znacznych funduszy i wysiłków w ich podniesienie i rozwój, otoczenia troskliwą opieką, naszej produkcji zbożowej jest zagadnieniem wybijającym się na pierwszy plan naszej pracy nad przebudową wsi polskiej.

ZAGADNIENIE ZBOŻOWE

Zagadnienie zbożowe składa się z całego szeregu różnych problemów, które jednak muszą być traktowane jako całość. W swoim czasie przez długie lata robiono ten zasadniczy błąd, że wysuwano to jeden, to znowu inny z tych problemów na pierwszy plan, lekceważąc istnienie pozostałych. Miało to ten skutek, że mimo ogromnych nieraz funduszy, które na prowadzenie poszczególnych akcji rolniczych przeznaczano, nie uzyskiwano oczekiwanych rezultatów, a bowiem dziedzin, które w danym momencie były pozostawione bez załatwienia, zbytnio nad całością ujemnie ciążyły.

Posiedzenie Rady Naczelnej Polskiego Związku Wydawców Dzienników i Czasopism

We czwartek, 26 b. m. odbyło się pod przewodnictwem prezesa Feliksa Mrozowskiego całonocne posiedzenie Rady Naczelnej Polskiego Związku Wydawców Dzienników i Czasopism, przy udziale kilkudziesięciu przedstawicieli wszystkich najważniejszych ośrodków wydawniczych Rzeczypospolitej.

Pierwszym punktem porządku obrad były sprawy, związane z wejściem w życie nowego prawa prasowego. Dyrektor St. Kaulitz szczegółowo omówił akcję władz Związku Wydawców, podjętą przed ogłoszeniem dekretu prasowego, a zmierzającą do uzgodnienia projektu z postulatami prasy, następnie zaś zanalizował szczegółowo obowiązujące obecnie przepisy z punktu widzenia wydawniczego. Po obszernej dyskusji, jaka wywiązała się nad referatem, postanowiono opracować projekt zmian niektórych postanowień prawa prasowego, który byłby przedstawiony Panu Premierowi i Ministrowi Sprawiedliwości. Celem tych zmian byłoby uwzględnienie w szerszym niż dotychczas zakresie, postulatów świata wydawniczego.

Następnie omówiono sprawę bliższej współpracy pomiędzy Związkiem Wydawców a Związkiem Dziennikarzy oraz działalność Komisji międzyzwiązkowych, a w szczególności Komisji Orzekającej oraz

Zarówno podniesienie wydajności upraw zbożowych, co ściśle wiąże się z takimi posunięciami, jak akcje nawozowa i siewnikowa, kredyty siewne, powiększenie produkcji zbóż selekcyjnych i t. p., jak również całość posunięć związanych z usunięciem z kraju nadwyżek zbożowych oraz utrzymaniem cen wewnętrznych, a więc premie wywozowe, kredyty zaliczkowe dla spółdzielni zbożowych, przeznaczenia pewnych ilości żyta do przerobu na spirytus, ustalenie nowych norm przemiałowych, opłaty przemiałowe, budownictwo elewatorów, spichrzów zbożowych, wszystko to razem stanowi właściwą drogę rozwiązania problemu zbożowego w Polsce.

Aby jednak akcja rozwiązania tego problemu została uwieńczona powodzeniem, musi być prowadzona równocześnie na wszystkich odcinkach, z równą energią i dokładnością z użyciem na ten cel możliwie znacznych funduszy.

Z tym kierunkiem działania zgadzają się niemal wszyscy rolnicy w Polsce, ale o jednym zagadnieniu ściśle związanym z całością problemu zbożowego często zapominają — nie rozumieją, że aby móc podnieść rentowność produkcji zbożowej nie wystarczy przeznaczyć na ten cel milionów, nie wystarczy uniezależnić poziomu cen zbóż w kraju od rynków zagranicznych oraz powstrzymać zbyt gwałtowną w niektórych okresach podaż zboża. Istnieje jeszcze jeden czynnik, i to w tym wypadku zasadniczy, który ma decydujący wpływ na ostateczny rezultat przedsięwziętych wysiłków i bez współdziałania którego trudno osiągnąć zamierzony cel.

HANDELESY ZBOŻOWE

Istnieje kupiec zbożowy! A kim w Polsce, w swej większości jest kupiectwo zbożowe tego chyba nie potrzebują przypominać. Ta czarna, złowieszcza chmura od setek lat nad wsią polską wisząca, ten spekulant i łupieżca ostatniego nieraz zgorzchniętego chłopa, czy ziemianina, to zorganizowane celowo i konsekwentnie zło — zbrodnia, wszystko to razem zwie się żydowskim handlem zbożowym. Wiemy jak „szczytną” rolę rozdzielcy łupów spełniają w Polsce kahały żydowskie, wiemy z jak niesłychanymi trudnościami musi walczyć na wsi polskiej kupiec zbożowy, który ośmielił się naruszyć żydowski monopol, wiemy jakimi metodami żydzi wywołali gospodarczo najzupełniej nieuzasadnione zwykły i niski cen zboża. Wiemy dziś b. wiele, i to powinno nam już wystarczyć do kategorycznego żądania bezwzględ-

nej i radykalnej zmiany dzisiejszych stosunków w handlu zbożem.

UNARODOWIENIE HANDLU ZBOŻEM

Handel produktami rolnymi musi być w rękach czysto polskich, a w pierwszym rzędzie musi nim być handel zbożem. Tylko polski kupiec ma moralne prawo być przedstawicielem handlowym chłopa polskiego, sprzedawcą produktu jego pracy i znoju, być tym czynnikiem, który własnym trudem, poświęceniem, a nieraz i ofiarą przyczyni się do przebudowy wsi.

APARAT HANDLOWY

Organizację handlu zbożem musimy oprzeć na 2 czynnikach — z jednej strony sieci terenowych, prywatnych, lub spółdzielczych polskich, placówek hurtowego skupu zboża, z drugiej zaś na centrali — zbożowej ustalającej ceny zbóż, dysponującej nadwyżkami zbożowymi tych hurtowni, ponad ich lokalne zapotrzebowanie, prowadzącej eksport zboża.

rozdzielającej kredyty zbożowe — obrotowe dla hurtowni, zastawowe dla samych rolników.

Zajmowanie się handlem zboża przez poszczególne hurtownie byłoby uzależnione od uprzedniego uzyskania przez nie koncesji, udzielanych przez centralę.

Hurtownie płaciłyby rolnikom za zakupowane zboże ceny perlo-dycznie ustalane przez Centralę, a za swe pośrednictwo otrzymywałyby pełną odpowiedzialność i ryzyko za gatunek zakupionego zboża, jego oczyszczenie, przechowanie, dostawę i t. p.

BANK ZBOŻOWY

Jaką formę organizacyjną i prawną powinny przyjąć centrale zbożowe jest kwestią do dalszej dyskusji. Czy jednak ze względu na ogromny zakres działań finansowo - kredytowych, na stosunki międzynarodowe, wynikające z prowadzenia eksportu oraz stosunki finansowe ze Skarbem Państwa NIE BYŁOBY NAJCELEWSZYM STWORZENIE BANKU ZBOŻOWEGO?

Obrona przemysłu czy kartelów

Własne słowa i cudze hasła

Od słów do realizacji

(J. W.) Przemówienie ministra Romana, który w dosyć nieprzychylny jakkolwiek ostrożny sposób potraktował kartele, wywołało reakcje prasy konserwatywno-kartelowej.

„Kurier Polski” poświęcił artykuł obronie przemysłu prywatnego, artykuł wydawałoby się

bezinteresownie stający w obronie przemysłu prywatnego, gdyby nie jedno zdanie o „Roburze”:

Sprawdzianem jest uwidoczniona przez p. ministra aktywność inicjatywy prywatnej na morzu, gdzie, jak to podkreślił p. minister, nie ustająca aktywność „Roburu” znajduje naśladowców. Każdy dziś chyba wie, co to

jest Robur. A więc wyszło sztydo z worka.

SPRAWA KARTELOWA

„Czas” natomiast występuje przeciw ustawom ułatwiającym władzę policyjną.

Kto walczy z instytucją miejsc odosobnienia, ten musi walczyć z normami policyjnymi w zakresie gospodarczym. Można sformułować ustawę jak najostrejszą skierowaną przeciw porozumieniom kartelowym, ale trzeba ją sformułować tak, żeby każdy wiedział, co ustawa rozumie przez kartel. Ustawa, która daje prawo stosowania sankcji w stosunku do dwóch poczytywał się szewców, którzy się umówili, że jeden będzie robił buty damskie, drugi męskie, bo inaczej nie utrzyma się w tej samej kamienicy, jest ustawą wprowadzającą nieprawdę, niepewność prawną.

Zarówno obrona prywatnej gospodarki przed zbytnim naciskiem państwa jak i przeciwstawienie się policyjnym normom w gospodarce jest dla nas zrozumiem i słusne. Uważamy, że uczciwsze i skuteczniejsze byłoby zdecydowanie i bardzo ostre wystąpienie przeciw kartelom, niż zostawianie „tajnych przejść” umożliwiających zamaskowane uderzenia.

A jednak nie wydaje się nam, aby intencja prasy konserwatywnej - kartelowej była zupełnie czystą.

Sprawa kartelowa jest zbyt bliska jej sercu. To też gdy uderzono w stół kartelowy, odezwały się nożyce.

TRUDNA REALIZACJA

„Bobotnik” pisać o budżecie ministerstwa rolnictwa, stwierdza:

A na marginesie warto dodać, że nie boimy się wzrostu cen rolnych — konsumenci na tym nie tracą — jeśli zmienić nieco naszą politykę taryfową i skrócić o trzy czwarte nieskończony łańcuch pośredni.

Gdyby socjaliści chcieli naprawdę taki program wykonać, musieliby stać się antysemitami, bo przecież ci pośrednicy to prawie wyłącznie żydzi.

Czy socjaliści zdobędą się na takie uderzenie w żydów — wątpimy.

JAK JEST NAPRAWDĘ?

Od pewnego czasu prasa ożnawa broni się gwałtownie przed zarzutami totalizmu i monopartyjności. W artykule atakującym opozycję za te zarzuty „Gazeta Polska” pisze:

Niewątpliwą nowością stały się

hasła wniezione przez O. Z. N. do polskiego życia politycznego. Zasada obywatelskości państwa, została przez Ożon rozeszowana na sferę życia społecznego i gospodarczego i wprowadzona jako kapitalna podstawa wychowania ideowego całego społeczeństwa. Idea przekroczenia starych sporów partyjnych, odrzucenie przeszłości, jako czynnika piętnujących różnic i szkodliwych nienawiści.

„Duch żołnierski przenika Na ród, a duch narodowy armię, służba zaś wojskowa stanowi szacowny obowiązek każdego Polaka i najważniejszy etap wychowania narodowego”.

„Istniejące ugrupowania polityczne... rozdarły sprawami o przeszłość nie są zdolne skupić wszystkich zdrowych sił Narodu do walki o przyszłość Polski”.

Te słowa wyjęte są z deklaracji Obozu Narodowo-Radykalnego, ogłoszonej 14 kwietnia 1934 roku, a więc na długo przed powstaniem O. Z. N.

Czyżby więc to, co głosi dziś Ożon było naprawdę jego własnością? Nie chodzi tu o prawo do głoszenia hasel, bo w przeciwieństwie do innych ugrupowań dążymy do upowszechnienia naszych myśli i założeń. Ale istotę błędu OZN stanowi monopolizowanie prawa do zjednoczenia. O. Z. N. bowiem chce mieć wyłączne prawo do realizacji cudzych hasel, bo inaczej przynależałby się skąd zacerpnął swe sformułowania.

MANEWRY W EUROPIE

„Polska Zbrojna” pisze o przemianach gospodarczych w Niemczech w związku z ustąpieniem dr. Schachta:

Wszystko to, oczywiście, nie zda się przybliżać upragnionej ery gospodarczej pacyfikacji świata. Ale też, jak to niedawno przypomniał jeden z publicystów polskich, mylnie jest założenie, że żyjemy w czasach pokoju. „W gruncie rzeczy przez cały rok 1938 toczyła się w Europie wielka wojna manewrowa”, a w poszczególnych stacjach rozstrzygało porównanie wyników mobilizacji wojskowej, gospodarczej i moralnej.

W tej chwili nic nie zapowiada zakończenia „manewrów”, które nadal trwają, i dlatego nie to jest ważne, że w jakimś kraju zdecydowano się na zwiększenie „naciśku na stopę życiową”, które za lat X da takie wyniki. Ważne jest to, w jakim stopniu dany kraj już dziś jest i będzie w najbliższej przyszłości gotów do nowych... porównań.

To pogotowie wojenne musi być uznane jako prawo stojące ponad partiami i sporami grupowymi.

MIHALY SZIGETI

kuchmistrz restauracji Sw. Gellerta w Budapeszcie objął szefostwo kuchni w Restauracji i Barze

NOWA GOSPODA JASNA

i wprowadził do jadłospisu cały szereg nowych nieznanych jeszcze w Warszawie węgierskich potraw.

Oplatek O. Z. N. z żydami

Wielkie wzburzenie wśród robotników

W Poznaniu i okolicy z wielkim oburzeniem komentowany jest fakt wspólnego opłatka ożonowego „Zjednoczenia Zawodowców Polskiego” z żydami, jaki miał miejsce w Gnaszynie pod Poznaniem.

„Zjednoczenie” jak donosi „Ogólnopolski” urządziło na terenie fabryki opłatek robotniczy, na który zaproszono żydów - dyrektorów zakładu Papuszkę i Goldmana.

Jednak nie skończyło się li tyl-

ko na obecności żydów na uroczystości, bowiem Zarząd Związku przystąpił do lamania się opłatkami z żydami, którzy uśmiechając się, przyjęli opłatek, chowając go do kieszeni.

Wywołało to wielkie oburzenie wśród robotników, którzy nie mogli zrozumieć takiego żydolubstwa, które przyczyniło się do sprofanowania tradycji, tak drogiej każdemu Polakowi i katolikowi. Fakt ten był dla nich wielką niespodzianką.

Zaolzie składa hołd

poległym swym obrońcom

Stonawa w pow. frysztańskim obchodziła niezwykle uroczyste rocznicę śmierci 20 legionistów, którzy w styczniu 1919 r. polegali na polach Stonawy i Olbrachcie w walce z Czechami. Uroczystości przy udziale kilkudziesięciu rzeszy uczestników i delegacji przybyłych z całego Śląska cieszyńskiego oraz pocztów sztandarowych, rozpoczęły się nabożeństwem w miejscowym kościele, skąd ruszył następnie wielki pochód na cmentarz, gdzie spoczywają szczątki bohaterów.

Na zakończenie uroczystości odbyła się akademicka, na program której złożyły się występy chóralne, przemówienia, deklamacje i część koncertowa.

20-lecie pułku

im. Narbutta w Grodnie

W 20-lecie istnienia pułku piechoty im. Ludwika Narbutta w Grodnie, który powstał na ziemi wileńskiej, litewskiej, szczecińskiej i grodzieńskiej, na terenie koszar tego pułku ma być wybudowany pomnik ku czci poległych. Na frontonie będą upamiętnione nazwiska: szefa pułku Ludwika Narbutta i pierwszego dowódcy pułku.

Po bokach zostaną umieszczone listy poległych powstań 1863 r. i poległych pułku. Pułk dotychczas wybudował mauzoleum w Dubicach dla Narbutta i jego towarzyszy, którzy tam polegali w r. 1863 a poza tym wybudował krzyż żelazny - miejscu ostatniego białego i boju powstańców oraz wydał książkę o Narbutcie.

Hodowca prawdziwych pereł

Mikimoto — król perłopławów

W doskonałej książce Edgara Lajtha: „Kraj Wschodzącego Słońca”, („Biblioteka podróżnicza” Trzaski Everta i Michalskiego) znajdujemy między innymi opis jednej z najbardziej rewelacyjnych zdobyczy lat ostatnich. Jaka jest niewątpliwie hodowla prawdziwych pereł.

Pierwszym hodowcą był Japończyk Kokici Mikimoto. Dzięki nowoczesnym zdobyczom wiedzy powiodło mu się wytwarzać okrągłe perełki bez skazy a jego wynalazek powołał do życia zupełnie nową gałąź przemysłu. Ludzkość ma mu do zawdzięczenia, że ten najwytowniejszy klejnot stał się przedmiotem produkcji.

Na wystawie przemysłowej w Tokio w r. 1890 Mikimoto spotrządził muszlę rzeczna z wosniętym w nią posażkiem Buddy z masy perłowej. Kupuje ten okaz. Ta muszla z Buddą nie daje mu spokoju. W jaki sposób figurka dostała się do muszli? Pewnego dnia łamie muszlę i ku swemu

zdzumieniu spostrzega, że posażek Buddy, który również połamał, jest tylko zwyczajną, tanią, statuetką ze szkła, pokrytą cienką warstwą masy perłowej. Tegoż dnia udaje się do profesora zoologii, który wygłaszał na wystawie odczyty o życiu perłopławów. Ten mu wyjaśnia, w jaki sposób włożono szklaną figurkę Buddy do muszli żyjącego perłopława i jak następnie została ona pokryta wydzielinami tego mięczaka. Ten sam rezultat osiągnie się po włożeniu do skorupy okrągłych ziarenek, a nawet — teoretycznie — można w ten sposób wytwarzać prawdziwe perełki.

Ale profesor ostrzeżenie swego młodego gościa przed przesadnymi nadziejami. Wprawdzie w Europie są już w sprzedaży perełki, otrzymane z hodowli, ale znacznie ustępują one prawdziwym, handlowa zaś ich wartość jest nie o wiele wyższa od masy perłowej. Przede wszystkim są nieforemne, a w najlepszym razie bywają tylko półokrągłe, poza tym

są żółte, matowe i bez blasku. Dotychczas jeszcze nikomu nie udało się wyhodować idealnie okrągłej perełki.

Mikimoto szybko powraca do domu i wyprzedaje wszystko, co posiadał, poczyn z żoną i trojgiem dzieci przenosi się na samotną wyspę Fatokudzimę. Tu spodziewa się odkryć tajemnicę okrągłej perełki. Przez pierwsze trzy miesiące cała rodzina poszukuje młodych żywych perłopławów. Kiedy już nagromadzono całe góry muszli, Mikimoto — zgodnie ze wskazówkami profesora operuje trzy tysiące mięczaków, wkładając w ciało każdego drobne ziarno masy perłowej. Następnie wrzuca muszlę z powrotem do morza w miejscu przez siebie upatrzonym.

Czeka cztery lata, by mięczaki wytworzyły perełki. Jednocześnie zaś bez wytchnienia operuje tysiące żyjących perłopławów.

Rok 1894. W czwartą rocznicę zatopienia pierwszej partii zeporowanych muszli rodzina Mikimoty wydobywa je z morza i wrzuca w stosy przed domem. Z drżeniem serca Mikimoto otwiera jedną muszlę po drugiej...

Lecz jakież rozczarowanie! Trzy czwarte zbioru zniszczyły polipy i trawa morska, a reszta zawiepolperły, jakie od dawna już są sprzedawane w Europie. Ich wartość jest minimalna. Stracono na próżno cztery lata pracy i zaprzeczono prawie cały majątek.

Upływają lata żmudnej pracy. Co pół roku Mikimoto wrzuca do morza nową partię zeporowanych perłopławów, a każdy nowy polów jest coraz pomyślniejszy: perełki są okrągłejsze, mają piękniejszy blask i barwę, chociaż jeszcze znacznie ustępują naturalnym, zarówno pod względem polysku jak i kształtu. Na każde ulepszenie swej metody Mikimoto uzyskuje patent.

Rok 1913. Wreszcie po dwudziestoletniej żmudnej pracy Mikimoto triumfuje. Zbiór z tego roku daje mu doskonałe, okrągłe perełki, które swą symetrią prze-

wyższają nawet naturalne.

Cesarski Urząd Patentowy pośpiesznie wydaje patent ochronny na jego wynalazek. Dowód patentowy Nr. 33640 opisuje sposób wkładania ziarenka do workowatego organu żywego mięczaka i przenoszenie woreczka z ziarenkiem za pomocą operacji do części miękkich innego perłopława, wydzielających masę perłową; po tej operacji należy zdezynfekować ranę, zamknąć skorupę i wrzucić mięczaka do morza na siedem lat, ażeby swoimi wydzielinami pokrył ziarenko.

Wreszcie perełki Mikimoto docierają do Paryża. Jubilerzy europejscy są przerażeni. Z patentu dowiadują się, że odtąd można hodować prawdziwe perełki. Dprowadzi to do spadku cen pereł naturalnych, do degradacji tego najwspanialszego klejnotu. Ludzie stracą swoje mienie, rodziny będą zrujnowane...

Skoro jednak specjalista może odróżnić perełkę hodowaną od naturalnej, przeto jest wyjście z przykrej sytuacji. Zaczyna się akcja obronna i oto Paryż piętnuje perełkę hodowaną jako imitację. Prasa światowa ogłasza krucjatę przeciwko perle japońskiej, a jubilerzy żądają wyroku sądu na Mikimota.

Przyszło wreszcie do rozprawy sądowej. W charakterze ekspertów wezwano wybitnych profesorów francuskich, amerykańskich, angielskich i niemieckich — wszyscy orzekli, że perła pochodząca z hodowli nie jest bynajmniej imitacją. Wobec tego sąd wydał wyrok uniewinniający.

W r. 1920 zbiór pereł wynosi już z górą milion sztuk, a jednocześnie zagrażająca cena pereł naturalnej spada katastroficznie. Wreszcie uratowano naturalną perełkę ustanawiając cenę hodowanej na piątą część wartości naturalnej. Mimo to, od czasu wynalazku Mikimoty cena pereł naturalnej spadła, nie wiadomo tylko, w jakim stopniu przyczyniła się do tego ogólna depresja gospodarcza.

„Kościół w Polsce”

Podjęcie pomnikowego wydawnictwa

Archidiecezalny Instytut Akcji Katolickiej w Wilnie, podjął się wydania pomnikowego wydawnictwa p. t. „Kościół w Polsce”.

Wydawnictwo to zawierać będzie charakterystykę wszystkich archidiecezji, diecezji, parafii i kościołów w Polsce z podaniem ich przeszłości dziejowej i z przed-

stawieniem stanu obecnego. Wydawnictwo, którego Redakcja i Administracja mieści się w Warszawie, ul. Chmielna 26/15 telefon 327-08, prosi Wiel. Księży Proboszczów o nadsyłanie fotografii swoich kościołów, swoich osobistych, oraz zwyciężonych życiorysów, celem umieszczenia w omawianym wydawnictwie.

Uroczystości 600-lecia

polskiego Lwowa

W r. 1940 Lwów święcić będzie uroczystości 600-lecie przynależności swej do Polski.

W związku z tym, zostanie urządzona wystawa, przedstawiająca dzieje miasta. Na wystawie znajdą się modele plastyczne świątyń, plany parków, szereg o-

brazków i modeli, przedstawiających rozwój komunikacji, wodociągów i t. d.

Ponadto w związku z jubileuszem, zostanie rozpisany konkurs na pomnik króla Kazimierza Wielkiego.

Kradzież pędzla Rembrandta przez studenta szkoły sztuk pięknych

Pędzel, którym Rembrandt malował swoje ostatnie obrazy, został skradziony.

Ostatnio pędzel znajdował się w posiadaniu rodziny Vlies w Rotterdamie. Właściciele bezcennej pamiątki oskarżają o kradzież studenta szkoły sztuk pięknych w Amsterdamie, Van Heyssingen, który był stałym gościem w domu

Vliesów. Van Heyssingen wkrótce po zniknięciu pędzla ułotnił się również. Jak wykazały dochodzenia policyjne, udał się do portu Vliesingen. Zarządzony za nim pościg nie dał wyników.

Podobno adept sztuk pięknych i wielbiciel Rembrandta zbiegł do Anglii.

Swing i Lambeth-Walk na indeksie

W Niemczech walczą z modnym tańcami

Kierownik Izby Muzycznej na dzielnicę Anhalt, wydał zakaz grania i tańczenia w tej dzielnicy Swinga.

W związku z tym jedno z pism hitlerowskich „Die Bewegung”, proponuje wyłączenie również z niemieckiego repertuaru tanecznego Lambeth Walk. Tenże organ występuje przeciwko fotografowaniu, malowaniu i opisywaniu kobiety na modłę „girls” i „wampów”.

Pismo stwierdza, że w ciągu ty-

oletniego obcowania z żydami mentalność żydowska wywarła wpływ na rasę niemiecką, nakładając jej wschodnio żydowskie okulary. Mentalność ta stworzyła z kobiety obiekt pożądliwości, girlse, wampa i chłopczyce.

Pragniemy ustrzec się, pisze „Bewegung”, przed tego rodzaju typami, aby nie potrzebować wystydzić się zwania ich kiedys matkami naszych dzieci.

Wspaniały

okaz jałowca

W okolicy Willenberg w Prusach Wsch. rośnie drzewo jałowcowe, którego wysokość wynosi 17 metrów. Jest to najwyższe drzewo tego gatunku w Europie. Drzewo jest otoczone specjalną opieką i podlega ochronie.

Bal Poleszuków

Noc karnawałowa p. n. „BAL POLESZUKÓW” urządziła Koło Polesia T. R. Z. W. na rzecz dzieci polskich w dniu 4 lutego 1939 r. w salach W. T. W. (ul. Pierackiego 19). — Bilety w cenie zł. 6.— i zł. 4.— (akademickie) nabywać można w Kole Polesia, Marszałkowska 153 m. 1 i przy wejściu.

Kurs pszczelniczy

Kurs pszczelniczy 11-dniowy organizuje Warszawskie Towarzystwo Poczatek kursu 27 lutego r. b.; wykłady odbywać się będą w godzinach wieczorowych. Informacji udziela i zapisy przyjmuje biuro Towarzystwa, ul. Żłota 4, tel. 662-88.

W PRZYSUSZE

zaprenumerować „ABC” można u p. Rejewskiej przy ul. Krakowskiej 2.

„DZIEWCZYNA Z LASU”

Scena ze świetnej sztuki Szaniawskiego, wystawionej przez teatr Ateneum. Jaracz (Gajowy), Maszyński (Wielorzecki), Łuszczewski (Witomski).

Sklepy: **Z. RÓŻYCKI** Marszałkowska 82, 8-to Krzyżka 19

Ja i Ty
Pan i Pani
My Wy i Oni
Wszyscy
Spotykamy się w środę
1 lutego
w dolnych salonach Adria
na **WIECZORZE PRASY**
ZAPROSZENIE
otrzymać można w Sekretariacie Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich
tel. 9-81-81
w godz. 11 — 13 i 17 — 19.

J. F. WITKOP

34)

NIKOMU NIEZNANY PAN BROWN

Powieść współczesna

Autoryzowana adaptacja Eugeniusza Rałuckiego

— Nie słyszałem takiego określenia — wtrącił Soederlund. — Proszę wytłumaczyć trochę dokładniej, kogo wy nazywacie „ludźmi w cieniu”. Pomyślał przy tym, że jako uśmiechnięty przez dzienniki i nie mogący sprostować tej pomyłki z braku dowodów osobistych, a oprócz tego podszycający się pod cudze nazwisko Browna, jest właśnie typowym okazem takiego „człowieka w cieniu”. Zaniewolał się nawet. Chciałby popatrzeć teraz w lustro i sprawdzić, czy istotnie rysy jego twarzy nabrały osobliwego wyrazu właściwego ludziom tej kategorii.

— „Ludzie w cieniu”? — powtórzył Kols. — Ogólnie biorąc, to są ludzie bez jutra. Dzień minął i dobrze, a co będzie jutro — nie wiadomo. Odmian tych ludzi jest dużo. Na przykład, są tacy, którzy żyją tylko z tego, że umieją się zachować w towarzystwie i ubierają się dobrze. Ci niby to pracują w tak zwanych „Biurach obsługi dżentelmeńskiej”, w „Pogotowiu brydżowym” lub naciągają łatwowiernych, ale ostrożnie i na stosunko-

wo drobne kwoty, bo wtedy poszkodowany machnie ręką i w najgorszym razie nie odkłoni się takiemu panu. W tłumie odróżnić takiego „plaka niebieskiego”. Mam wyrobione oko.

— I co pan robi, gdy spotka taki piękny okaz? — Fotografuję go. Ale nie o piękno chodzi, panie Brown, lecz o pewnego rodzaju układ rysów twarzy i o wyrazistość. Wtedy można zdjęcie poprawić trochę, podretuszować... no, i mam to, co mi jest potrzebne.

— Ciekawe... Pan to robi dla sportu albo z amatorstwa? A może pan pisze rozprawę naukową?

— Nie, panie Brown, jestem po prostu fotografem reklamowym.

— Aha! Rozumiem. Więc pan chciał... — Tak jest, jedna z największych paryskich fabryk ma wypuścić nowy gatunek mydła do golenia i właśnie pan, panie Brown, byłby wymarzoną typem dla reklamy. Ogromnie żałuję, że to nie dojdzie do skutku.

— Dlaczego? Kto panu w tym przeszkadza?

— Pan przede wszystkim... — westchnął Kols.

— Jeszcze nie powiedziałem ostatniego słowa — uśmiechnął się Soederlund.

— Już nie mam żadnej nadziei — potrząsnął głową „łowca twarzy”. — Proszę się zastanowić tylko: najdalej za miesiąc w hallach kolejowych, na słupkach ogłoszeniowych, na parkanach, w dziennikach, na okładkach czasopism, w każdym zakątku Francji, a może nawet w całej Europie... jednym słowem, gdzie pan się ruszy tyl-

ko, wszędzie zobaczy pan swoją podobiznę albo metrowej wielkości, albo jako miniaturę na opakowaniu. Przyjemna perspektywa, prawda?

— Dziwny sposób zdobywania klienta! — roześmiał się Soederlund. — Zamiast dołożyć starań, by przekonać człowieka, pan go jeszcze odstrasza.

— Nie, panie Brown — wyznał szczerze Kols — ale mówię prawdę, bo i tak tego interesu nie zrobię. W knajpie, pełnej dymu i dość skąpo oświetlonej, byłem pewny, że dobrze trafiłem i że to da się zrobić, ale teraz, gdy miałem zaszczyt pana poznać, widzę, że się pomyliłem. A szkoda, wielka szkoda!... Nie ma pan pojęcia, jak trudno znaleźć taki typ! Musi mieć rasę, powagę i osobliwy wdzięk... taki trochę surowy i mało uchwytny. Dziesiąty dzień szukam na próżno, a pojutrze kończy się mój termin. Pech, psiakrew!

Kols zrobił taką zmartwioną twarz, że Soederlund ujął go pod ramię i poprowadził w kierunku śródmieścia. Tym odruchem wyraził całą w gruncie rzeczy podświadomą sympatię, jaką uczuł do młodzieńca.

— Więc bardzo zależy panu na odpowiednim typie? — zapytał myśląc, iż oglądanie własnej podobizny na każdym kroku uważałby za ciężki dopust Boży.

Kols w milczeniu skinął głową.

— Hm... a proponuje pan tylko dwieście franków za to okropieństwo — podjął Soederlund. — Diabliście mało!

(D. c. n.).

ABC SPORTOWE

Na ringach całej Polski Niespodziewany remis Sobkowiaka z Łączyńskim Cztery nokauty na meczu Lechia — Elektrit

W niedzielę odbył się w Równem rewanżowy mecz bokserki pomiędzy reprezentacją Warszawy i Wołynia. Warszawa, która tym razem wystawiła silniejszy skład, wygrała zdecydowanie 12:4. W poszczególnych wagach wyniki były następujące (na pierwszym miejscu podajemy pięściany Warszawy):

Rundstein pokonał Szpaczyńskiego. Rotholc znokautował Łoskina. Lipiński przegrał z Frąckiem. Tomczyński znokautował Śliwkę. Grądkowski wypunktował Paster-naka.

Czarek zremisował z Wierzbickim. Ciężła odniósł zwycięstwo nad Łogozowcem.

Albert nie rozstrzygnął walki z Chłopeckim.

SYRENA — WISŁA 11:5

W Krakowie odbył się mecz bokserki pomiędzy stołeczną Syreną i krakowską Wisłą. Zwycięstwo odniosła Syrena w stosunku 11:5.

Baskiewicz znokautował w 1-ej rundzie Juszczyka.

Sobkowiak nierozstrzygnął walki z Łączyńskim.

W piórkowej — Kozłowski wygrał przez techniczny k. o. w 3-ej rundzie z Bałuckim.

Wasiak wypunktował Chłopeckiego.

Kolczyński wygrał przez poddanie

się Moszkowskiego po 2-ej rundzie.

Mostowski przegrał na punkty z Kowalskim.

Dorocha II-gi wygrał przez techniczny k. o. z Kolutem.

Kaszyk został pokonany przez Żbika.

POŁONIA — LWS 9:7

W niedzielę odbył się w Lublinie towarzyski mecz bokserki pomiędzy stołeczną Polonią i drużyną lubelską LWS. Zwycięstwo odniósł bokserzy warszawscy w stosunku 9:7.

W Wilnie odbył się mecz bokserki pomiędzy lwowską Lechią a wileńskim RKS Elektrit, zakończony wynikiem nierozstrzygniętym 8:8.

Łendziński znokautował w 1-ej rundzie Koronę.

Lukmin przegrał z Olbertem.

Mallinowski został znokautowany przez Góreckiego w 3-ej rundzie.

Kulesza wypunktował Sidelnikowa.

Berg zwyciężył przez techn. k. o. Różańskiego.

Borys zremisował z Zauerem.

Polakow przegrał przez k. o. w 3-ej rundzie z Baranowskim.

Walka Bluma ze Szwarkowskim zakończyła się wynikiem nierozstrzygniętym.

CWS — OKĘCIE 10:4

Rozegrany w hali sportowej CWS towarzyski mecz bokserki CWS —

OKĘCIE zakończył się zwycięstwem gospodarzy w stosunku 10:4.

FLOTA ZREMISOWAŁA
Z ASTORIA

W Bydgoszczy odbył się towarzyski mecz bokserki pomiędzy gdyńską Flotą a bydgoską Astorią, zakończony remisem 7:7.

Przy zaparciu, zaburzeniach
trawienia i otyłości **Minerogen F.F.** Apteka Mazowiecka
Warszawa
Mazowiecka 10

Sukces rotmistrza Komorowskiego na konkursach w Berlinie

W niedzielę wieczorem odbył się w Berlinie konkurs o wielką nagrodę partii narodowo - socjalistycznej.

Startowało ogółem 105 koni, z tego 33 przeszło pierwszy parours bez błędów. Z koni polskich bez błędów przeszły przebieg „Wizja” pod por. Zelewskim i „Zbieg drugi” pod rtm. Komorowskim.

W drugim przebiegu już tylko 9 koni miało bezbłędny parours

Sensacje mistrzostw siatkówki Sokół lwowski zdobywa mistrzostwo Doskonała pozycja Brześcia i Grodna

W niedzielę przed południem w 3 dniu mistrzostw Polski w siatkówce panów rozegrano dalsze spotkania finałowe.

WKS Śmigły (Wilno) — LWS (Lublin) 2:1 (15:10, 15:8), RKS (Radom) — KPW (Katowice) 2:1 (12:15, 20:18, 15:13), Cresovia (Grodno) —

Pogoń (Brześć n/B.) 2:0 (15:13, 15:12), II-gi Sokół (Lwów) — CWS (Warszawa) 2:0 (15:11, 15:9), KPW Olsza (Kraków) — AZS (Wilno) 2:1 (15:13, 14:16, 20:18).

Wieczorem turniej został zakończony. Ze względu na wycofanie się z turnieju 3-ch drużyn (Znicz — Łódź, KPW — Katowice i LWS — Lublin) w niedzielę wieczorem rozegrano tylko cztery mecze z następującymi wynikami:

Śmigły (Wilno) — AZS (Wilno) 2:1 (15:17, 15:9, 15:13).

II Sokół (Lwów) — Pogoń (Brześć n/B.) 2:0 (16:14, 15:8).

KPW Pomorzanin (Toruń) — RKS (Radom) 2:0 (15:13, 15:7).

PWS (Warszawa) — Cresovia (Grodno) 2:1 (12:15, 15:13, 15:9).

Decydujące o mistrzostwie spotkanie między Sokółem a Pogonią przyniosło zasłużone zwycięstwo drużynie lwowskiej, która jedynie w 1-y mecie stoczyła bardzo ciężką walkę, wygrywając w secie 2-gim już znaczną przewagę.

W ostatecznej klasyfikacji turnieju 1-sze miejsce i mistrzostwo Polski zdobył II-gi Sokół ze Lwowa. Wice-mistrzem została Cresovia z Grodna, która wraz z Pogonią (Brześć n/B.) była reweracją turnieju.

Dalsza kolejność jest następująca:

3) CWS, Warszawa, 4) Pogoń, Brześć n/B., 5) KPW Olsza, Kraków,

6) WKS Śmigły, Wilno, 7) AZS, Wilno, 8) LWS, Lublin, 9) KPW Pomorzanin, Toruń, 10) RKS KPW, Radom

11) KPW, Katowice, 12) Znicz, Łódź.

Norma dzienna, dla każdego
kawa z pączkiem u **BLIKLEGO** N. ŚWIAT 35

Eksperymenty hokejowe przed mistrzostwami świata

We wtorek odbędzie się w Katowicach treningowy mecz hokejowy pomiędzy dwiema reprezentacjami

Polski przed wyjazdem na mistrzostwa świata do Szwajcarii. Składy obu drużyn reprezentacyjnych ustalono

zostały w sposób następujący:

Team pierwszy — Maciejko, Kasprzycki — Michalik, Urzon — Burda

— Jarecki, Przedpelski — Czyżewski

— Andzejewski.

Team drugi — Muszyński, Werner

— Meternich, Marchewczyk — Wolkowski — Kowalski, Nowak — Zieliński — Nowak II-gi.

Prof. Paruszewski kapitan sportowy PZHL z uporem wstawia bezna-

dzijną parę obrońców warszawskich.

Gimnazjum grudziądzkie mistrzem Polski klas czwartych

W korespondencyjnych zawodach lekkoatletycznych, zorganizowanych

przez redakcję „Sport Szkolny”, sukces odniosła klasa czwarta B gimnazjum im. Bolesława Chrobrego w

Grudziądzu, zdobywając pierwsze miejsce i tytuł mistrza Polski klas

czwartych gimnazjalnych.

Zwycięska drużyna uzyskała 74,7

pkt. Drugie miejsce zajęła czwarta

kompania Korpusu Kadetów z Rawicza — 67,5 pkt., 3) Gimn. im. Koperskiego w Żywcu i gimn. im. Kraszewskiego w Białej Podlaskiej po 45 pkt.

Zawody konne w Warszawie

W niedzielę odbyły się w Warszawie zawody konne, zorganizowane

przez sekcję jeździecką WKS Legia.

Wyniki zawodów były następujące:

W konkursie młodego pokolenia dla młodzieży szkolnej do lat 16

1 i 2 miejscem podzielili się Jerzy

Karcz i Lubomirski, 3-im i 4-y Szostak i Ekke.

W konkursie dla pań i jeźdźców cywilnych oraz oficerów na młodych

koniach 12-cie pierwszych miejsc

podzielili ex aequo rtm. Sokołowski na koniach Czar i E-zaf,

ppor. rez. Święciecki na Dunkanie,

ppor. rez. Grzenda na Bziku, por. Walczyński na Emie, por. Nitecki

na Czosnku, ppor. rez. Trętowski na

Dziurycie, ppor. rez. Ossowski na

Cyruliku i por. Ostromecki na Dorożkarzu.

W konkursie otwartym 1-sze i 2-gie

miejsce podzielili por. Piątkowski na

Edypie i por. Walczyński na Zeusie VII, 3) ppor. Łukasiewicz

na Dantem, 4) i 5) rtm. Sokołowski

na Ali-Beju i Tropie.

W drugim meczu Skra wygrała z

Orkanem 6:3. Do przerwy prowadził

Orkan 3:2.

rencyjni okazali się Ballangrud i Engnestangen.

Na 1500 m. Ballangrud pobił rekord

świata, osiągając czas 2:14 sek., Engnestangen poprawił

tylko co ustanowiony rekord na 2:13,8

sek, trzecie miejsce zajął Staksrud.

Belgia - Luksemburg 3:5

Rezerwowa drużyna reprezentacyjna

Belgii walczyła w niedzielę z reprezentacją

Luksemburga, przegrywając 3:5 (1:2).

Graham Sharp

łyżwiarskim mistrzem

Europy

W Davos odbyły się w sobotę i niedziele

zawody łyżwiarskie o mistrzostwo

Europy w jeździe figurowej. 1-sze

miejsce zajął Anglik Graham Sharp,

2) Fred Tomkins (Anglia), 3) Horst

Faber (Niemcy), 4) Edi Rada (Niemcy),

5) Gerschweiler (Szwajcaria).

Kompromitacja

hokeistów krynickich

w Budapeszcie

Hokejowa reprezentacja Krynicy

rozegrała w niedzielę wieczorem w

Henkel i Menzel

pokonani przez Pelizza

W niedzielę odbył się finałowy

mecz w grze pojedynczej panów o

mistrzostwo Francji zimowe. W spot-

kaniu tym Francuz Pelizza niespodziewanie

pokonał Rodericha Menzla (Niemcy) 4:6, 6:2, 6:2, 6:1. W sobotę

Pelizza wyeliminował Henkla.

W finale gry pojedynczej pan Pan-

netier (Fr.) pokonał Wheeler (Stany

Zjedn.) 4:6, 6:2, 6:1.

O mistrzostwo Warszawy

w koszykówce

W niedzielę rozegrano szereg dalszych

spotkań o mistrzostwo Warszawy w

koszykówce klasy A:

Drużyny męskie: Polonia — Skra

79:21, AZS — KPW Pruszków 41:35.

Drużyny żeńskie: Polonia — AZS

34:28, Makabi — Warszawianka 30:0,

Tandberg bije Runego ale Szwecja przegrywa z Niemcami

W Hamburgu wobec 8 tys. widzów rozegrany został międzynarodowy mecz bokserki Niemcy — Szwecja, zakończony zwycięstwem Niemiec w

stosunku 12:4. W poszczególnych

Niemcy — Belgia 4:1

8-my międzynarodowy mecz piłkarski

pomiędzy Niemcami i Belgią zgrupował

na stadionie brukselskim przeszło 50 tys. widzów. Zwyciężyli

Niemcy w stosunku 4:1 (2:1).

walkach kolejno od muszej do ciężkiej

wyniki były następujące (na pierwszym

miejszu bokserzy niemieccy):

Obermater wygrał na punkty z

Kreugerem, Wilke przegrał z Alm-

stroem, Graaf wypunktował Ry-

della, Nuernberg znokautował w 3-ej

rundzie Johnssona, Murach odniósł

zwycięstwo nad Oskarem Agrenem,

Baumgarten odniósł zwycięstwo nad

Granellem, Schmidt wygrał z Per

Andersonem, Runge uległ na punkty

pogromcy Piłata Tandbergowi.

Gassowski skacze o tyczce na trójmeczu Dąblin — Lwów — Przemyśl

W niedzielę wieczorem odbył się

w Przemyślu trójmecz 1-atletyczny

pomiędzy reprezentacjami Lwowa,

Przemyśla i Dąblina. — W ogólnej

punktacji zwyciężył Dąblin, osiągając

67 pkt. przed Lwowem 55 i Przemyślem 34 pkt.

Bohaterem meczu był Gassowski,

który startował w kilku konkurencjach,

zdobytając dla Dąblina wiele punktów.

Wyniki techniczne:

50 m. — Danowski (Lw) 6 sek.

Tyczka — Gassowski (Dąbl.)

3.18.

Sztafeta 3×800 m. — Dąblin

5.42,5.

Skok w wyż — Niemiec (Lw.)

1.68.

Skok w dal — Olszyna (Dąbl.)

6.40 przed Gassowskim 6.36.

Kula — Augustyński (Dąbl.)

12.91.

3000 m. — Borus (Lw.) 9:28,2.

Sztafeta 6×50 m. — Lwów 40,4

Lekkoatletki warszawskie nie błysnęły formą

W niedzielę w Akademii WF na

Bielanach odbyły się zimowe lekkoat-

letyczne mistrzostwa Warszawy w

konkurencji pań. Zawody stały na

niskim poziomie. Na starcie zabrakło

Cezikowej i Flakowiczówny.

Wyniki techniczne notujemy:

50 m. — 1) Kałużowa (Pol.) 7,2

sek., 2) Jarzebińska (Skra) 7,4 sek.

500 m. — 1) Zborowska (Pol)

1:31,3 min., 2) Subicz (Skra) 1:37,3.

w dal — 1) Wencłówna (Pol) 476

cm., 2) Kałużowa 470 cm., 3) Chel-

mińska (Pol) 435 cm.

wwyż — 1) Chelmińska 138 cm.,

2) Wencłówna 130 cm., 3) Jarzebińska

(Skra) 125 cm.

kula — 1) Ańska (Mak) 9,10 m.,

2) Sawicka (Skra) 8,90 m., 3) Wal-

czakówna (Skra) 7,30 m.

Wyniki konkursu młodzieży:

50 m. — 1) Kałużowa (Pol.) 7,2

sek., 2) Jarzebińska (Skra) 7,4 sek.

500 m. — 1) Zborowska (Pol)

1:31,3 min., 2) Subicz (Skra) 1:37,3.

w dal — 1) Wencłówna (Pol) 476

cm., 2) Kałużowa 470 cm., 3) Chel-

mińska (Pol) 435 cm.

wwyż — 1) Chelmińska 138 cm.,

2) Wencłówna 130 cm., 3) Jarzebińska

(Skra) 125 cm.

kula — 1) Ańska (Mak) 9,10 m.,

2) Sawicka (Skra) 8,90 m., 3) Wal-

czakówna (Skra) 7,30 m.

Wyniki konkursu młodzieży:

50 m. — 1) Kałużowa (Pol.) 7,2

sek., 2) Jarzebińska (Skra) 7,4 sek.

Wśród niebywałego entuzjazmu Młodzież akademicka zadeklarowała współpracę ze Związkiem Oficerów Rezerwy

W niedzielę, 29 bm. przy szczelnie wypełnionej sali odbyło się w Warszawie wielkie zebranie akademickie poświęcone propagandzie pracy w Związku Oficerów Rezerwy R. P.

Salę kasyna garnizonowego wypełniła głównie młodzież akademicka wszystkich wyższych uczelni w Warszawie, poza tym oficerowie i podchorążowie rezerwy już zrzeszeni.

Zebranie zajął pchor. rez. Hejkin, który przedstawiając w ogólnych zarysach cele zebrania powołał do prezydium prezosa, delegatów Bratnich Pomocy akademickich. Obecni byli m. in. płk. dypl. Tomaszewski, komendant główny Legii Akademickiej, płk. dypl. Pieniążek i płk. dypl. Świątecki w otoczeniu oficerów komendy głównej federacji, jako też oficerów delegatów szkół podchorążych artylerii. Gości zebrani przyjęli długotrwałymi oklaskami.

Po zagajeniu zebrania zabrał głos prezes gen. dr. Górecki, który w dłuższym wielokrotnie przerywanym oklaskami przemówieniu zainteresował zebranych pracami i zadaniami Związku Oficerów Rezerwy.

Następnie przemówił w gorących słowach prezes Bratniej Pomocy S. G. H. p. Bruliński, który w kilku mocnych i z dużą siłą wygłoszonych tezach zasadniczych ujął entuzjazm młodzieży akademickiej dla armii i pracy wojskowej, po czym odczytał następującą rezolucję:

„Uznając ideologię i działalność Związku Oficerów Rezerwy za wyraz i realizację hasła uzbrojenia ojczyzny, zebrani dziś na apel Związku Oficerów Rezerwy, akademicy stwierdzamy, że obowiązkiem każdego oficera i podchorążego rezerwy jest praca w Związku Oficerów Rezerwy.

W związku z tym wzywamy zarządy Bratnich Pomocy akademickich uczelni warszawskich do nawiązania jak najściślejszej współpracy ze Związkiem Oficerów Rezerwy, a w szczególności przezi:

- 1) popieranie wszelkich poczynań Związku Oficerów Rezerwy na terenie akademickim,
- 2) zorganizowanie akcji werunkowej na terenie uczelni,
- 3) wprowadzenie do dekla-

racji członkowskich Bratnich Pomocy rubryk o stosunku do Związku Oficerów Rezerwy.

Tak to przemówienie, jak cytowana rezolucja spotkały się z jednogłośnie przyjęciem.

W obliczu niebezpieczeństwa Francja stanie jak jeden mąż Przemówienie min. Bonnet

LANGOULEME, 29. 1. Na bankiecie miejscowej sekcji federacji radykalno - socjalistycznej min.

Bonnet wygłosił przemówienie poświęcone zagadnieniom polityki zagranicznej.

Nigdy jeszcze od czasów wojny — oświadczył min. Bonnet — Europa nie przeżywała chwil tak burzliwych, jak te, których jesteśmy świadkami od 10 miesięcy. Każdego niemal tygodnia wyrastają przed nami nowe przeszkody, dołączając się do tych, które musieli zwalczać nasi przodkowie: wojna w Hiszpanii i na Dalekim Wschodzie, zagrożenia włoskie, niepokój w Europie środkowej.

Pragniemy szczerze pokoju, — stwierdził z naciskiem minister Bonnet — i to pokoju ze wszystkimi narodami, ale gdybyśmy stanęli pewnego dnia w obliczu trudności, będziemy stawiać im czoło z zimną krwią, jak przystało na naród pewny swych przemyśleń.

Mobilizacja armii francuskiej we wrześniu r. ub. wykazała, iż w obliczu niebezpieczeństwa Francja stanie jak jeden mąż, tak, jak to miało miejsce zawsze w ciągu jej długiej historii. Ci, którzy liczą na upadek Francji, zawiodą się boleśnie.

Kończąc swe przemówienie — minister Bonnet zaapelował do ducha poświęcenia oraz męstwa narodu francuskiego, który w obecnej chwili dziejowej musi zdobyć się na ogromny wysiłek, celem zwiększenia swej produkcji i zabezpieczenia najcenniejszego dobra, jakim jest — zdaniem ministra — pokój.

C. ULRICH

Centrala: Warszawa, Ceglana 11
Założ. 1805 roku
HODOWLE I SKŁADY NASION
zawiadamiają, że wyszedł z druku
i rozsyłany jest na żądanie bezpłatnie
CENNIK GŁÓWNY NA

NASIONA

Fala uchodźców do Francji rośnie Wojska narodowe idą naprzód zdobywając obfity materiał wojenny

SALAMANKA, 29. 1. Komunikat głównej kwatery wojsk gen. Franco podaje, że wojska narodowe zajęły na froncie katalońskim w strefie północnej miejscowości: Organa, Montmayor, Figuels de Organa.

W strefie środkowej miejscowości: Avinyo, San Juan de Olo, Wila de San Calders i Talamanca jak również pozycje w Sierra Pinada.

W strefie południowej wojska gen. Franco dotarły do najbliższych okolic Arenys del Mar i zajęły wszystkie miejscowości w tej strefie. Poza tym zdobyły miasto Granollers i wszystkie miejscowości, położone pomiędzy tym miastem a wybrzeżem.

Dalej komunikat podaje, iż wzięto do niewoli wielu jeńców i zdobyto obfity materiał wojenny.

Na froncie Estramadury wojska narodowe nie tylko odparły natarcia nieprzyjacielskie, lecz nawet poprawiły swe pierwsze linie.

Wyrównanie linii frontu
BARCELONA, 29. 1. Wojska narodowe oczyściły już w zupełności tereny, położone na północ od Baladone i na południe od Mataro, z oddziałów nieprzyjacielskich, wyrównując linię frontu na tym odcinku.

W ręce zwycięzców dostała się

spora ilość materiału wojennego, oraz kilkuset jeńców.

Według opinii tutejszych kół wojskowych oddziały czerwone straciły, od początku ofensywy katalońskiej, około 100 tysięcy ludzi, wliczając w to 60 tysięcy jeńców. Armia czerwona na froncie katalońskim liczyła, w połowie grudnia r. ub. około 300 tysięcy żołnierzy.

Koła wojskowe wyrażają się ujemnie o obecnym stanie moralnym, wyposażeniu oraz zaopatrzeniu oddziałów republikańskich które ich zdaniem znajdują się w stanie rozkładu.

Ataki czerwonych odparto

BURGOS, 29. 1. Donoszą tu, że pomiędzy Granollers i Guinhal de Valles wojska czerwone usiłują wzmocnić swe linie, lecz wszystkie ich przeciwnatarcia, podjęte dziś rano, zostały odparte. Posuwanie się wojsk narodowych trwa nadal na wszystkich odcinkach.

Fala uchodźców wzrasta

PERPIGNAN, 29. 1. Grupa uchodźców, składająca się z około 8 tysięcy ludzi, przeważnie żołnierzy, przekroczyła w kilku punktach granicę francuską.

Do Saint Laurent de Cerdan przybyła grupa uciekinierów, złożona przeważnie z kobiet i dzieci, pochodząca z Lamuga oraz Rio Major.

Do Portvendres w dwóch szalupach przybyło 50 marynarzy w mundurach, wchodzących w skład katalońskiego korpusu ochrony wybrzeża. Na razie marynarze

pozostają w szalupach, czekając na pozwolenie władz francuskich wyjścia na ląd.

Spodziewany jest dalszy silny napływ uchodźców.

Internowanie żołnierzy czerwonych

PRATS DE MOLLO, 29. 1. Około 500 żołnierzy wojsk barcelońskich przekroczyło wczoraj wieczorem granicę francuską i zostało po uprzednim rozbrojeniu internowanych w obozie koło Prats de Mollo.

Według zeznań uciekinierów, wojska gen. Franco dotarły już do m. Portes Vich.

Starcie na granicy francuskiej

PERPIGNAN, 29. 1. W pobliżu hiszpańskiej miejscowości granicznej Puigcerda doszło w nocy z soboty na niedzielę do strzelaniny pomiędzy oddziałem milicjantów republikańskich, a republikańską strażą graniczną.

Pułk Galliana usiłował przebić się na czele swego oddziału na stronę francuską, został jednakże spostrzeżony przez straż graniczną, która otworzyła ogień. W czasie strzelaniny dwóch strażników odniosło ciężkie rany.

Cały przemysł w rękach nacjonalistów

BARCELONA, 29. 1. Jak podaje korespondent Havasy, zajęcie m. Granollers, po zdobyciu Barcelony, Tarrasy, Sabadell, Matao i Badalony, oddało w ręce nacjo-

nalistów niemal cały przemysł włókienniczy Katalonii czyli Hiszpanii. Tylko niewielka liczba fabryk została zniszczona, tak, iż 70 proc. zakładów wkrótce funkcjonować będzie normalnie.

Głównym zagadnieniem, stojącym obecnie przed tym przemysłem, jest kwestia dewiz.

Miejscem, gdzie odbywał się zakup surowców dla tego przemysłu i brakujących materiałów, będzie nadal Londyn, do którego trzeba będzie zwrócić się o kredyty.

Napad piratów chińskich na parowiec niemiecki

SZANGHAJ, 29. 1. Parowiec niemiecki „Hansa“ napadnięty został przy ujściu rzeki Jangtse przez piratów chińskich w chwili, gdy na pokład jego załadowywano na północnym brzegu Jangtse artykuły żywnościowe, przeznaczone dla Szanghaju.

Jest to już drugi napad na ten statek, dokonany w ciągu jednego miesiąca.

Gdy piraci przeładowali swą

zdobycz, złożoną z większych ilości mięsa oraz soli z pokładu „Hansy“ na swoje dzonki, pojawił się w pobliżu miejsca napadu japoński okręt patrolowy. Pomimo, że Japończycy natychmiast otworzyli ogień z karabinów maszynowych na dzonki, z których odpowiadano gęstym ogniem karabinów ręcznych, piratom chińskim udało się uciec wraz z ich zdobyczą.

Zamach bombowy w Jerozolimie Starcia, zabójstwa, rewizje

JEROZOLIMA, 29. 1. W ciągu niedzieli doszło na terenie Palestyny do licznych zająć.

Koło m. Stagn-Gaza powstańcy arabscy zaatakowali oddziały wojsk angielskich. Obustronna strzelanina nie pociągnęła za sobą rozlewu krwi.

W Haifie dokonano rewizji w domach przylegających do meczetu. W czasie rewizji odkryto składy broni i amunicji, na skutek czego aresztowano 17 Arabów.

W pobliżu rzeki Yarkon wywiązała się między powstańcami a żołnierzami brytyjskimi wymiana strzałów, w wyniku której padło dwóch Arabów, jeden został ranny, jeden zaś utonął w rzece.

Połączenie telefoniczne między

Jaffa a Jerozolimą zostało ponownie przerwane.

W Lyddzie władze angielskie dokonały szeregu rewizji. Jeden z Arabów, stawiający opór, został rozstrzelany, jeden ranny, kilku nastu zaś aresztowanych.

W Jerozolimie na jednej z głównych ulic rzucono przed kinem bombę, której wybuch zranił 7 osób. Sprawcom zamachu udało się zbiec.

W pobliżu Jerozolimy nieznani sprawcy zatrzymali w niedzielę przed południem autobus, strzelając do pasażerów. Na skutek kuli zginęła kobieta arabska, druga zaś została ciężko ranna.

Również w Jaffie zastrzelono kobietę arabską, przy czym zabójstwo miało miejsce w hotelu.

Aresztowanie terrorystów irlandzkich Bogaty plan rewizji

LONDYN, 29. 1. W Liverpoolu policja aresztowała 7 Irlandczyków.

W czasie rewizji w dzielnicy irlandzkiej znaleziono szereg dokumentów, butelkę z kwasem siarczanym, beczkę nafty, kilka ba-

niek benzyny, aparat sygnałowy typu wojskowego, karabin i kabel elektryczny.

Rewizja dokonana została na podstawie wskazówek Scotland Yard.

Optymizm ks. Mironasa w sprawie stosunków w Kłapedzie

KOWNO, 29. 1. Premier rządu litewskiego ks. Mironas przyjął w dniu dzisiejszym dziennikarzy litewskich, z którymi poruszył sprawę ostatnich wydarzeń na terenie kraju kłapedzkiego.

Ks. Mironas zaznaczył, iż zaró-

wno on, jak i członkowie rządu, bacznie obserwowali przemówienie nowego prezesa dyktatorium kłapedzkiego i uważają, że ten zwrot przemówienia, który mówi o załatwianiu wszelkich spraw dotyczących kraju kłapedzkiego w duchu i ideologii narodowo-socjalistycznej, nie może uchodzić za powód do jakichkolwiek konfliktów z rządem centralnym.

Również optymistycznie spogląda premier na sprawę coraz to nowych organizacji niemieckich, bo przecież i Litwini mogą organizować się jak chcą.

Udaremnione manifestacje anty-włoskie

PARYŻ, 29. 1. Donoszą z Tunisu, że przygotowana przez tamtejszych Francuzów manifestacja anty - włoska nie odbyła się na skutek interwencji czynników francuskich.

Porażka Gandhiego

BOMBAJ, 29. 1. Przewodniczącym kongresu hinduskiego wybrany został nieoczekiwanie Bose co uważane jest za porażkę Gandhiego.

Wybuch wulkanu w Chile

SANTIAGO DE CHILE, 29. 1. W pobliżu miejscowości Temuco wydarzył się wybuch wulkanu znanego pod nazwą Llaima. Dotychczas brak wiadomości, czy wybuch ten spowodował jakieś ofiary w ludziach.

KRONIKA TELEGRAFICZNA

CITTA DEL VATICANO, 29. 1. Od wczoraj bawi w Rzymie arcybiskup Paryża kardynał Verdier, który dziś brał udział w obchodzie 50-tej rocznicy kolegium kanadyjskiego.

JEROZOLIMA, 29. 1. Patriarcha łaciński Jerozolimy msgr. Barlassina został dziś ranny w wypadku samochodowym, jaki wydarzył się na drodze pomiędzy Jaffą a Jerozolimą.

BIAŁOGÓRÓD, 29. 1. Spodziewana jest tu w dniach 1 i 2 lutego wizyta rumuńskiego min. spraw zagranicznych Gafencu.

Według wiadomości dzienników białogrodzkich, wizycie tej, której celem byłoby rozmowy na tematy, związane z organizacją basenu naddunajskiego, Bukareszt nadał charakter prywatny.

HUSZT, 29. 1. Dotychczasowy komendant żandarmerii na Rusi Podkarpackiej płk. Wit został przed niedawnym czasem zdymisjonowany. Na jego miejsce powołany został płk. Włodzimierz Wach, Czech z pochodzenia, który jednak zamieszkuje na Rusi od 28 lat.

LONDYN, 29. 1. Koło Singapore rozpoczęła się w połowie marca kombinowane manewry floty wschodnio-

Kiedy odbędą się wybory samorządowe we Lwowie?

Według obiegających wiadomości, przygotowania do wyborów do rady miejskiej we Lwowie zostaną zakończone w marcu r. b. Wobec tego wybory odbyłyby się z początkiem kwietnia.

Ceny ogłoszeń: za miejsce wysokości i milimetrów szerokości jednej szpalty (na wszystkich stronach po 6 szpalt): na 1-iej stronie — 1 zł. w tekście (wśród artykułów) 80 gr., w reklamach (wśród ogłoszeń) — 60 gr., na ostatniej stronie — 70 gr. W dodatku niedzielnym 70 gr. Notatki reklamowe — 1 zł. Nekrologi 30 gr. Komunikaty i wyjaśnienia — 1,50 zł., opisy specjalne — 3 zł., lekarskie 30 gr. Drobne po 20 gr. za wyraz, duże litery w ogłoszeniach „drobnych“ liczy się za oddzielne wyrazy. Tłusty druk — podwójnie. Notatki reklamowe oznaczają się cyfrą (N.), a komunikaty — wyjaśnienia cyfrą (K.). Za terminy druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Dział ogłoszeń: Nowy Świat 15 m. 1. i piętro. Biuro czynne od godz. 9 rano do 4 po poł. Tel. 224-40.

REDAKCJA: Warszawa Al. Jerozolimskie 121. Telefony 666-62 (sekretariat 666-99, ogólny).
ADMINISTRACJA: Warszawa Nowy Świat 15 m. 1. — I piętro. Zarząd i Dział Ogłoszeń tel. 224-40. Kierownik biura kasa ochotnicza 224-50. Prenumerata tel. 309-32. Konto rozrachunkowe Nr 2. Konto P. K. O. Nr 23.400.
Skrzynka Poczta 145. Adres telegraficzny: ABC Warszawa.
PRZEDSTAWICIELSTWA: Łódź Piotrkowska 103. tel. 111-44. Biuro czynne w godz. 10—13, 15—18. Poznań, 27 Grudnia 2. Wrocławek. Cyranika 34. 135. Kalisz Rzeźnicza 4. tel. 477. Katowice ul. Starowiejska 3.
PRENUMERATA: miejscowa (z odniesieniem do domu) i na prowincji 2 zł. 30 miesięcznie; wydanie B wraz z dziełami Sienkiewicza 2 zł. 30 miesięcznie. Za granicą 2 zł. 40. Wyd. B (z premią książkową) 5.50.
Za zwrot nadesłanych, a nie zamówionych rękopisów redakcja nie odpowiada.

Redaktorzy działów: Jan Korolec — publicystyka polityczna, Jan Wyszniński — informacje polityczne i sprawozdania sądowe, Antoni Szeperlich — dział gospodarczy i zagraniczny, Stanisław Włodek — informacje i depesze nocne, Maris Rutkowska — dział miejski, Andrzej Płodowski — dział prowincjonalny, aporiowy i akademicki, Wanda Doberska — dział kulturalny i rozrywkowy, Tadeusz Zakiewicz — ogłoszenia i reklamy.

Wydawca: Spółka Wydawnicza „ABC“ Sp. z ogr. odp.

Oficyna w „Drukarni Literackiej“, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121